

[Lis Groes.]

bl. a. den store mangel på kvindelig arbejdskraft inden for sygepleje, skole, rengøring, restaurationsvirksomhed og mange andre områder. En reform af sambeskatningen vil utvivlsomt kalde ny arbejdskraft frem, og jo før en sådan reform kan stilles i udsigt, jo før vil kvinderne melde sig til arbejdet.

Den højtærede minister har haft nok at se til i disse måneder, og den beslutsomhed, der har præget hans arbejde med de mange økonomiske love, der er behandlet siden hans tiltrædelse, må aftvinge den allerstørste respekt. Sambeskatningsproblemerne er kun et lille hjørne af hele denne lovgivning, det kan selv jeg indse. Alligevel vil jeg gerne understrege, at det dog drejer sig om 400.000 hjem, hvor hustruen i dag har selvstændig indtægt, og 180.000 eller flere, hvor ægtefællerne er sammen om arbejdet i en bedrift. Alle disse hjem venter spændt på den højtærede finansministers næste udspil i denne sag. Mit spørgsmål er: hvornår kan vi vente dette udspil?

Statsministeren (*J. O. Krag*): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gentog et af sine sædvanlige retoriske spørgsmål. Det ærede medlem ved jo udmærket vel, at for et meget stort antal lovforslag, der vedtages i denne sal, stemmer praktisk talt alle partier sammen, og heri kan der umuligt være noget forkert, hvis det da i øvrigt er noget fornuftigt eller nødvendigt, man vedtager. Den forargelse, jeg og andre fra mit parti har ladet komme til orde over for det ærede medlem, når han forleden stemte sammen med V og K, gik på lovforslagets karakter. Det drejede sig ikke om et ligegyldigt eller sædvanligt lovforslag, det ved det ærede medlem jo udmærket godt. Det drejede sig om forlængelse af overenskomsterne på vilkår, som hver eneste dansk lønarbejder er interesseret i. Det drejede sig om spørgsmål vedrørende løn, beskæftigelse og arbejdsfred, som hvert eneste arbejderhjem er interesseret i. Det var det, det drejede sig om, og her svigtede

det ærede medlem og hans parti, og disse retoriske spørgsmål har ikke den magiske virkning at kunne aftvætte denne handling for socialistisk folkepartis vedkommende.

Til det ærede medlem hr. Henry Christensen skal jeg kun gøre en ganske enkelt bemærkning: Det er jo en helt sædvanlig parlamentarisk praksis, at hvor man står lidt svagt i sagen, dér beklager man sig over proceduren, over fremgangsmåden. Man mener, det er gået for hurtigt, der har været for stort et arbejdsstof presset sammen i det sidste par uger o. s. v.

Ja, der har været et stort arbejdsstof presset sammen, et arbejdsstof, der har omfattet ikke alene helhedsløsningen — jeg har ikke spor imod, at det ærede medlem kalder det den „såkaldte helhedsløsning“, for det bliver den ikke spor ringere af — men også jordlovsforslagene. Men hvorfor var jordlovsforslagene på i disse to uger? Hvorfor har de ikke været behandlet for længst? Hvorfor var de på netop i disse uger? Ja, de ærede medlemmer fra venstre og de konservative ved udmærket hvorfor: fordi regeringen imødekom et ønske fra oppositionen om, at disse jordlovsforslag ikke blev behandlet i ugen før Nordisk Råds møde, men blev udsat til efter Nordisk Råd. Vi blev meget stærkt anmodet om en sådan udsættelse, og i møder under ledelse af den højtærede formand bøjede vi os naturligvis for dette ønske, og derved kom der en udsættelse, sådan at disse ting er faldet sammen tidsmæssigt. Det tror jeg man må erkende er sandheden om denne procedure.

Jeg vil gerne sige til de ærede medlemmer fra venstre og de konservative, at det er da ikke første gang, en overenskomstsituation ordnes ved et hastigt lovgivningsarbejde i folketinget. Det er sket før. Det er sket under omstændigheder, hvor man har handlet endnu hastigere, og hvor man fra venstres og konservativ side bestemt ikke har gjort noget som helst forsøg på at forminske hastigheden. Jeg tvivler nu også på, at man i denne situation mere alvorligt